

Budúcnosť Západu? Medzi kalifátom a homolandom...

Mikuláš Hučko

22. apríla 2022 ✚ *Spoločnosť* ✚ *Európska únia, Islam*

Kam smeruje Európa? Odpoveď v nadpise nie je nadsádzka. Ak vezmeme do úvahy, ako sa Európa zmenila za posledných tridsať či štyridsať rokov, je jej budúcnosť ako kalifátu vcelku logická. Ide o rastúci počet moslimov v západoeurópskych krajinách, jednak kvôli tomu, že v moslimských rodinách sa rodí viac detí a tiež preto, že v dôsledku migračných procesov prichádza do Európy čoraz viac moslimov z mimoeurópskych krajín.

Ak sa pozrieme na morálku, rodinné väzby a spôsob fungovania, máme do činenia s nárastom počtu get a nárastom počtu moslimov, ktorí si zachovávajú svoje tradície a zvyky oproti tým, ktorí sa rozpúšťajú v európskom kotle sekularizmu. Podiel moslimov v Európe bude rásť takmer exponenciálne do takej miery, že v niektorých krajinách, ktoré mali doteraz zdanlivo kresťanskú tradíciu, sa môžu stať, aj keď nie väčšinou, pretože je to ešte vzdialená doba, čoraz významnejšou menšinou z politického hľadiska.

Islam je všemožne podporovaný liberálnou ľavicou, ktorá napr. v Rade Európy v novembri 2021 spustila kampaň na oslavu „slobody v hidžábe“ financovanú Európskou úniou v rámci programu vo výške 439 miliónov eur.

Teraz „pre zmenu“ v dokumente z 1. marca 2022 vydala šesťdesiat odporúčaní na boj proti „antimoslimskému rasizmu“ – ako čo najlepšie vychádzať v ústrety islamu:

- *Verejné orgány majú zabezpečiť uspokojovanie náboženských potrieb moslimov.*
- *Treba zaviesť pravidlá pre internetové spoločnosti vrátane sociálnych sietí, aby odhalovali a potlačali podnecovanie k nenávisti voči moslimom.*

(Nenávisti? Podnecovaním k nenávisti bude bezpochyby každý názor, ktorý sa moslimom nebude páčiť.)

- *Zabezpečiť na miestnej, regionálnej a celoštátnej úrovni odbornú prípravu pracovníkov orgánov činných v trestnom konaní, prokurátorov, sudcov a ďalších aktérov justície v boji proti „protimoslimskému rasizmu“.*

(Protimoslimský rasizmus? Odkedy je islam rasou? Nie sú náhodou medzi moslimami osoby všetkých rás?)

- *Posilniť politickú účasť moslimských komunít na regionálnej, národnej a európskej úrovni.*

(Vieme si predstaviť aj požiadavku Posilniť politickú účasť napr. **katolíckych** komunít na regionálnej, národnej a európskej úrovni? Nie? Čosi nepredstaviteľné zo strany ľavice, ktorá predsa proti náboženstvu vždy urputne bojovala? Nie, je to dôkaz toho, že ľavica považuje islam za spojenca v boju proti kresťanstvu a najmä katolíckej Cirkvi. Vo svojej zaslepenosti ju vôbec netrápi, že islam v nijakom prípade nestrpí LGBT.)

– *Podporovať vyučovanie moslimského spôsobu života a moslimskej histórie v európskych spoločnostiach a začleniť históriu islamu do školských osnov.*

(Samozrejme, že ide o politicky korektnú históriu islamu, nie tú skutočnú, za ktorú by jej autora stíhali orgány činné v trestnom konaní.)

– *Odstraňovať právno-administratívne prekážky pri výstavbe islamských modlitební.*

– *Zabezpečiť, aby bol trestný čin namierený proti moslimom **príťažujúcou okolnosťou**.*

(To skutočne sú moslimovia v Európe tak prenasledovanou a šikanovanou menšinou, že je potrebné prijímať osobitný zákon na ich ochranu? Nie je to súčasť stáročiami osvedčenej islamskej taktiky (s ktorou sa ľavica stotožnila), podľa ktorej islam v prostredí, v ktorom je slabý a v menšine zo seba ustavične robí obeť, s ktorou treba spolucítiť a vychádzať jej všemožne v ústrety?)

– *Zabezpečiť, aby sa moslimský náboženský odev nepoužíval ako zámienka na neoprávnené zaobchádzanie.*

Je to vlastne skutočný projekt „**sebakolonizácie**“ zameraný na školy.

Čo navrhuje urobiť Rada Európy? Dať islamizácii voľnú ruku. Asi podľa vzoru Francúzska.

Toto je jeden z fenoménov. Druhý fenomén však nie je o nič povzbudivejší.

Zdroj: wikimedia commons

Arwa Mahdawiová, novinárka liberálneho a ľavicového denníka *The Guardian*, lesba, s nadšením píše, že „*LGBT agenda funguje!*“, pretože podľa najnovšieho prieskumu sa každý piaty Američan z generácie Z (narodený v rokoch 1997–2007) – čiže 21 % obyvateľov – identifikuje ako LGBT! Priznáva, že ju hreje pri srdci, keď vidí, že sa tak výrazne zvýšil počet mladých ľudí, ktorí sa cítia dobre, keď sú sami sebou, (čo v newspeaku znamená, že sa identifikujú ako LGBT).

Ako alternatívna budúcnosť sa ukazuje **homoland**, ktorý podporuje tá istá ľavica, ktorá v islame vidí svojho spojenca a všemožne ho podporuje.

Ide o model radikálneho liberalizmu, ktorý v jednotlivých krajinách získava čoraz väčší vplyv a vedie k tomu, čo možno konvenčne nazvať *homolandom*, pretože jeho najviditeľnejším prejavom je vnucovanie

tradičným spoločnostiam **úplne odlišného modelu morálnych a sociálnych vzťahov** spočívajúceho v akceptovaní homosexuálneho správania a tzv. zväzkov osôb rovnakého pohlavia.

Ako by mohla táto budúcnosť vyzeráť, stačí sa pozrieť dozadu, na taktiku používanú od 70. rokov minulého storočia, keď – a to je zaujímavé – hlavným argumentom používaným vo verejnej diskusii v prospech legalizácie umelého potratu bol **argument „menšieho zla“**. Tvrdilo sa, že „*legalizácia (potratov) je potrebná, pretože, žiaľ, či sa nám to páči alebo nie, takéto veci sa stávajú, a preto je lepšie zabezpečiť, aby sa to dialo aspoň takpovediac civilizovaným spôsobom*“.

V tom čase stúpenci liberalizácie potratov ešte používali **neutrálny jazyk** na dosiahnutie povolenia **zabíjať nenarodené deti**. Tento argument sa v priebehu posledných 40 – 50 rokov postupne menil a dnes sa o potrate už nehovorí ako o určitom menšom či nevyhnutnom zle, ale **ako o dobre, ako o ľudskom práve!**

Pri presadzovaní LGBT agendy sa postupovalo rovnakou metódou: najprv sa vyplakávalo, že homosexuáli sú strašne utláčaní, že oni chcú iba registrované partnerstvá a nič viac, že o manželstvo nestoja. (...) Potom na začiatku 21. storočia prišla legalizácia zväzkov párov rovnakého pohlavia, neskôr právo adoptovať si deti.

To znamená, že došlo k úplnému rozchodu s chápaním tradičnej kresťanskej morálky (ktorá je v dokonalom súlade s prirodzeným zákonom). Ak vidíme, čo sa stalo za posledných 30 až 40 rokov, vieme si ľahko predstaviť, ako bude tento proces pokračovať: ak krajina zavedie napríklad legalizáciu zväzkov medzi osobami rovnakého pohlavia, môžeme predpokladať, že po čase bude chcieť nútiť svojich občanov, aby jej rozhodnutie akceptovali. Takto je organizovaný moderný štát a keďže žijeme v postdenominačnej dobe, všetci musia bezpodmienečne akceptovať všetky zákony, ktoré štát prijme. Čo z toho vyplýva? Ak daný štát akceptuje napríklad zväzky medzi dvoma mužmi alebo dvoma ženami, **musí právne zabezpečiť, aby boli akceptované všetkými občanmi**.

Každému je jasné, že ide o **utopický projekt**, ktorý je totálne **cudzí ľudskej prirodzenosti**. A keďže je ľudskej prirodzenosti cudzí, štát musí túto bariéru v ľuďoch prelomiť najprv zavádzaním tzv. antidiskriminačných zákonov a stíhať hlava-nehlava tých, ktorí majú voči nemu výhrady. Zároveň mení systém vzdelávania, čiže zabezpečuje rozsiahlu sexualizáciu detí v škole. Veď ak majú občania prijať ako normu niečo, čo je proti prirodzenosti a zdravému rozumu, je nutné im to vštepovať už od útleho veku!

Je to utopický projekt a utópie vždy musia viesť k totalitarizmu. Toto môže presadzovať iba štát. Preto sa tzv. liberálno-demokratický štát začína čoraz častejšie javiť ako **nové stelesnenie tyranie**. Už to nie je liberálny strážny pes, ako sa hovorilo v 19. storočí, ktorý do ničoho nezasahuje. Dnešný liberálny štát je z tohto hľadiska neporovnateľne aktívnejší a hrozivejší ako v minulosti, pretože má k dispozícii neporovnateľne lepšie nástroje na ovplyvňovanie a kontrolu občanov. Ak je teda toto budúcnosť, potom je zrejmé, že v kalifáte i v homolande postavenie kresťanov (ako aj všetkých zdravo rozmýšľajúcich ľudí) bude nezávideniahodné.

Takže kým na jednej strane pribúda moslimov (z nich iba zanedbateľná menšina sa bude sekularizovať), pevne presvedčených, že celý svet nakoniec musí byť podriadený islamu, na strane druhej neuveriteľne pribúda zmätených LGBT osôb, ktoré z rôznych dôvodov nevedia kým sú.

Na to, ako dopadne táto konfrontácia, netreba mať veštecké schopnosti, ani vysokú školu.

Ibaže smrteľne vážne vezmeme zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie...

Portál Christianitas.sk odporúča:

Kniha Plinia Corrêu de Oliveiru **Revolúcia a Kontrarevolúcia** bola po prvýkrát publikovaná ešte v apríli 1959, a po vyše šesťdesiatich rokoch a mnohých prekladoch do svetových jazykov ju má napokon k dispozícii aj slovenský čitateľ. Uvedená práca vychádza z pevného historického a filozofického predpokladu: z nevyhnutnosti dodržiavať Kristov zákon nielen jednotlivcami, ale aj štátmi a všetkými spoločenskými vrstvami.

V roku 1960 Plinio Corrêa de Oliveira založil Sociedade Brasileira de Defesa de Tradição, Família e Propriedade (Brazílska spoločnosť pre ochranu tradície, rodiny a vlastníctva) – organizáciu, ktorá sa neskôr rozšírila do mnohých krajín celého sveta pod názvom TFP (Tradition, Family, Property – Tradícia, rodina, vlastníctvo) a inšpirovala v mnohom aj katolíckych aktivistov na Slovensku, ktorí už od roku 2016 obhajujú kresťanské hodnoty.

Knihu si možno objednať na adrese: **<https://www.christianashop.sk/prof-plinio-oliveira-revolucia-a-kontrarevolucia/>**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/buducnost-zapadu-medzi-kalifatom-a-homolandom/>